

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **AGROTRADE, a. s., IČO: 26729270**
sídlem Lopatecká 223/13, 147 00 Praha 4
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Šťovíčkem, Ph.D.
sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025 č. j. MD-67727/2025-510/3

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 6. 1. 2026 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury ze dne 1. 10. 2025 č. j. MD-57279/2025-910/3, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené žalobcem v řízení vedeném Dopravním a energetickým stavebním úřadem pod sp. zn. SZ DESU/020041/25 o žádosti spol. T-Mobile Czech Republic a. s., o omezení vlastnického práva k pozemku zřízením věcného břemene z důvodu uskutečnění elektronické komunikační sítě SO 455.3 rezerva T - Mobile (rezervní chráničky) v rámci realizace stavby „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice - dálnice D1" tak, že námitce podjatosti všech úředních osob DESÚ, ale i podjatosti konkrétních úředních osob Mgr. Bc. D. B. a Mgr. K. H., nevyhovělo.
2. Soud kdykoli za řízení zkoumá, zda jsou splněny tzv. podmínky řízení, tj. podmínky nezbytné k tomu, aby se soud mohl žalobou věcně zabývat.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2/2026

3. Podle § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že ze soudního přezkoumávání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
4. Takovým úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s., je dle judikatury Nejvyššího správního soudu mj. rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti (rozsudek ze dne 15. 10. 2003 čj. 3 Afs 20/2003-23, č. 114/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 11. 10. 2007 čj. 4 As 46/2007-75, č. 3212/2007 Sb. NSS).
5. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 4 As 46/2007 uvedl, že *„[o]tázka podjatosti je s to předurčit výrazným způsobem výsledek řízení s ohledem na řešení věci samé. To ovšem nic nemění na tom, že řízení o námitce podjatosti vůči pracovníku (či pracovníkům) správního orgánu je řešením procesní otázky, tj. relativně samostatným řízením odvozujícím svůj smysl a účel od projednání věci samé. Řízení dle ustanovení § 9 - § 13 správního řádu je řízením, v němž se vydávalo podle správního řádu samostatné procesní rozhodnutí, a to před vydáním meritorního rozhodnutí ve věci či zastavením řízení. To samo o sobě ovšem neznamená, že se jednalo o rozhodnutí, vůči němuž mohla být samostatně podána žaloba. Z povahy věci plyne, že procesní rozhodnutí vydané správním orgánem je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námítky podjatosti, nevydání samostatného rozhodnutí o nevyloučení pracovníků správního orgánu, jejichž nepodjatost byla zpochybněna, apod. Rozhodnutí o námitce podjatosti je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a které je v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno. Tento výkladový závěr je správný tím spíše, že proti tomuto rozhodnutí podle ustanovení § 12 odst. 2 správního řádu nebylo možné podat ani samostatné odvolání ve správním řízení, což potvrzuje právní názor městského soudu, že napadené rozhodnutí je ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno a žalobu bylo třeba z důvodu nepřipustnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.“*
6. Žalobce žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti. S ohledem na výše uvedené zdejší soud uvádí, že odvolání žalobce směřovalo proti procesnímu rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Samostatný soudní přezkum je proto dle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučen.
7. Soud uzavírá, že jednou z podmínek, za které soud může rozhodnout ve věci samé, je neexistence kompetenční výluky dle § 70 s. ř. s. Je-li rozhodnutí správního orgánu o námitkách podjatosti vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. c) s. ř. s.) a žaloba proti tomuto rozhodnutí není přípustná (§ 68 písm. e) s. ř. s.), pak soud nemůže rozhodnout ve věci samé a je povinen žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
8. Krajský soud proto v nyní posuzované věci žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako nepřipustnou.
9. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

2/2026

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 8. ledna 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje